

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Sýkorové a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

žalobce: **R. A.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Rezkem, LL.B.
sídlem Krkonošská 2001/16, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group**
IČO 63998530, sídlem Pobřežní 665/23, 186 00 Praha 8

o zaplacení 46 350 Kč

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. června 2017,
č. j. 26C 98/2017-39,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 300 Kč,
do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Obvodní soud pro Prahu 8, dále soud prvního stupně, rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č. j. 26C 98/2017-39, zamítl žalobní návrh, aby žalovaná žalobci zaplatila částku 46 350 Kč a neúspěšnému žalobci uložil, aby zaplatil žalované na náhradě nákladů řízení částku 600 Kč.
2. Žalobce uplatnil nárok na zaplacení žalované částky na podkladě tvrzení, že dne 5. 12. 2013 jako pojistník uzavřel se žalovanou pojišťovnou pojistnou smlouvu č. xxx s přípojištěním úrazu. Dne 3. 2. 2016 došlo u žalobce k poškození menisku jeho levého kolene následkem běhu na běžeckém páse a doba léčení tohoto úrazu trvala od 4. 2. 2016 do 16. 5. 2016. Žalovaná podle pojistné smlouvy měla žalobci po dobu léčení platit 450 Kč denně, leč neučinila tak, byť žalobce nárok na pojistné plnění u ní uplatnil a posléze předžalobní upomínkou urgoval.
3. Žalovaná na svoji obranu uvedla, že v projednávaném případě nejde o úraz, protože poškození menisku nebylo způsobeno neočekávaným působením vlastní tělesné síly (například uklouznutí, zakopnutí) ani náhlým působením zevních sil (například srážka, přimáčknutí), ale zátěží kolenního kloubu při běhu, tedy nešlo o úrazový děj ve smyslu sjednaného úrazového pojištění. Odkázala na výklad ustanovení § 60 odst. 2 zákona o pojistné smlouvě a ujednání všeobecných pojistných podmínek VPP UP 0709, článek VI., odst. 2. Navrhla, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Soud prvního stupně provedl účastníky navržené důkazy a v odůvodnění rozsudku svá skutková zjištění vyložil. Odvolací soud na tato zjištění odkazuje a na tomto místě jen stručně shrnuje, že účastníci dne 5. 12. 2013 uzavřeli pojistnou smlouvu č. xxx s počátkem pojištění od 1. 1. 2014 pro investiční životní pojištění s přípojištěním úrazu; mimo jiné sjednali denní odškodné 450 Kč za dobu léčení poškození zdraví pojištěného po úrazu. Součástí smlouvy byly Všeobecné pojistné podmínky pro pojištění úrazu UP 0709, v nichž bylo uvedeno, že úrazem se rozumí poškození zdraví nebo smrt pojištěného, které bylo způsobeno neočekávaným a náhlým působením zevních sil nebo vlastní tělesné síly, nezávisle na vůli pojištěného, ke kterému došlo během trvání pojištění. Podle zprávy ošetřujícího lékaře - ortopeda - žalobce k němu přišel dne 4. 2. 2016 s bolestí levého kolene, která mu vznikla předešlého dne ve večerních hodinách při běhu na pásu v posilovně, když pocítil lupnutí v koleni. Spor účastníků spočíval v tom, zda u žalobce došlo k poškození menisku levého kolene v důsledku úrazu, tedy zda šlo o pojistnou událost. Soud prvního stupně právně věc posoudil podle zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, v platném znění, a vyšel zejména z ust. § 60 odst. 2, které definuje, co se pro účely zákona rozumí úrazem. Dospěl k právnímu závěru, že v projednávané věci poškození menisku nebylo způsobeno neočekávaným působením vlastní tělesné síly poškozeného (např. uklouznutím, zakopnutím) ani náhlým působením zevních sil (např. srážkou či přimáčknutím), ale bylo způsobeno zátěží kolenního kloubu při běhu během cvičení. Jako obdobný případ, v němž také nejde o úraz (úrazový děj), zmínil zdravotní poškození cévní mozkovou příhodou, při níž v těle poškozeného dojde k utržení trombu a následně k poškození cévy. Soud prvního stupně žalobní návrh zamítl, protože u žalobce nedošlo k poškození zdraví úrazem. Plně úspěšné žalované přiznal náhradu účelně vynaložených nákladů na bránění práva. V podrobnostech odvolací soud odkazuje na odůvodnění zmíněného rozsudku.
5. Žalobce rozsudek soudu prvního stupně napadl včasným a přípustným odvoláním. Má za to, že z lékařské zprávy ze dne 4. 2. 2016 jasně vyplývá, že při běhu na běžeckém páse u něj došlo k lupnutí a následně bolesti levého kolene. Běh na běžeckém páse však zcela jistě nelze považovat za standardní zátěžový stav, který by mohl bez dalšího vyvolat poškození menisku,

obzvlášť vezmeme-li v potaz nestandardní došlápnutí, které žalobce uvedl, a lze tak celý děj prohlásit za náhlé působení vlastní tělesné síly. Zároveň, přestože běh na běžecském páse nelze považovat za standardní zátěžový stav, lze s jistotou tvrdit, že lupnutí při takové činnosti nelze považovat za očekávané a rozhodně je nelze připisovat vůli pojištěného. Z výše popsaných důvodů žalobce trvá na tom, že popsaný úraz, k němuž u něj došlo dne 3. 2. 2016, je úrazem i dle všeobecných pojistných podmínek žalované pro pojištění úrazu a je pojistnou událostí ve smyslu ust. § 2758 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a že mu vznikl nárok na požadované pojistné plnění. Žalobce navrhl, aby odvolací soud změnou rozhodnutí soudu prvního stupně jeho žalobnímu návrhu vyhověl a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

6. Žalovaná zopakovala svoji obranu a navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil, protože je v obou výrocích věcně správný.
7. Odvolací soud přezkoumal postupem podle ust. § 212, § 212a, § 214 odst. 1 občanského soudního řádu, dále o. s. ř., rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Vady řízení, k nimž odvolací soud u přípustného odvolání přihlíží z úřední povinnosti (§ 212a odst. 5 o. s. ř.), odvolací soud v postupu soudu prvního stupně neshledal.

8. Vzhledem k ust. § 3028 odst. 1 a 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinného od 1. 1. 2014, se posuzuje projednávaná věc podle dosavadních předpisů, tedy podle zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění účinném do 31. 12. 2013.

Zákon o pojistné smlouvě definoval úraz v ust. § 60 odst. 3 jako „*neočekávané a náhlé působení zevních sil nebo vlastní tělesné síly nezávislé na vůli pojištěného, ke kterému došlo během trvání soukromého pojištění a kterým bylo pojištěnému způsobeno poškození zdraví nebo smrt*“; citované ustanovení žalovaná převzala do svých všeobecných pojistných podmínek pro pojištění úrazu (článek VI. odst. 2).

Podle ustáleného výkladu *náhlé působení* znamená působení, které nastává nenadále rychle, jednorázově, trvající jen krátkou dobu; *vlastní tělesnou silou* se rozumí svalová síla, při jejímž nadměrném přepětí nebo jejím disfunkčním působení v důsledku prudkého nevyváženého nebo nekoordinovaného pohybu (např. uklouznutí) vznikne tělesné poškození.

Žalobce uplatněný nárok opřel o tvrzení, že k poškození menisku jeho levého kolene došlo následkem běhu na běžecském páse, že při běhu pocítil lupnutí a následně bolest levého kolene. Takto vznik bolesti levého kolene popsal i dne 4. 2. 2016 ošetřujícímu lékaři. V posuzovaném případě tedy nedošlo k náhlému působení vlastní tělesné síly žalobce, při jejímž nadměrném přepětí nebo disfunkčním působení v důsledku prudkého nevyváženého nebo nekoordinovaného pohybu (např. uklouznutí) by vzniklo jeho tělesné poškození.

Dospěl-li soud prvního stupně k závěru, že popsané působení vlastní tělesné síly žalobce bylo předně závislé na jeho vůli, a dále že poškození menisku nebylo způsobeno náhlým působením jeho vlastní tělesné síly (dle příkladů žalovaného uklouznutí, zakopnutí), ani náhlým působením zevních sil (například srážkou či přímáčknutím), tedy že nešlo o úraz ve smyslu shora citovaného ustanovení zákona o pojistné smlouvě, potažmo pojistných podmínek, je jeho závěr správný.

Soud prvního stupně v průběhu řízení přihlédl k účastníky tvrzeným skutečnostem a označeným důkazům, vyšel ze skutkových zjištění, která byla navrženými důkazy prokázána a jeho zamítavé

rozhodnutí o věci samé spočívá na správném právním posouzení věci; odůvodnění rozsudku má náležitosti podle ust. 157 odst. 1 a 2 o. s. ř. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud prvního stupně v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. a účelně vynaložené náklady žalované na bránění práva správně vyčíslil.

9. Odvolací soud nepovažuje za správný výklad, k němuž ve skutkově totožném právním případě dospěl Obvodní soud pro Prahu 2 v právní věci žalobce R. A. (tedy shodného žalobce) proti žalované AXA životní poštovna a.s., o zaplacení částky 103 000 Kč s příslušenstvím, tj. o peněžité plnění z úrazového pojištění za dobu léčení od 4. 2. 2016 do 16. 5. 2016; rozsudek ze dne 20. 6. 2017, č. j. 23C 48/2017-92, jímž bylo žalobnímu návrhu vyhověno, nebyl napaden odvoláním. Zbývá dodat, že odvolací soud není zmíněným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 vázán a shora vysvětlil, proč v této právní věci rozhodl odchylně (ust. § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).
10. Rozsudek soudu prvního stupně je ve výroku o věci samé (výrok I.) a ve výroku o nákladech řízení (výrok II.) věcně správný, proto odvolací soud tento rozsudek podle ust. § 219 o. s. ř. potvrdil.
11. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 1, § 151 odst. 1, 3 o. s. ř. Žalovaná měla v této fázi řízení plný úspěch, proto má právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti žalobci, který úspěch neměl; jde o paušální náhradu 300 Kč za účast na jednání odvolacího soudu. Lhůta plnění byla stanovena podle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání do dvou měsíců od doručení prostřednictvím soudu prvního stupně k Nejvyššímu soudu České republiky, jestliže napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř., § 239 o. s. ř.).

Praha 28. února 2018

JUDr. Věra Sýkorová v. r.
předsedkyně senátu